

Naboland Sverige. Saaledes som Forholdene have udviklet sig i Sverige med Hensyn til den kommunale Repræsentation, er det i Virkeligheden blevet den stattepligtige, der er valgberettiget til de kommunale Repræsentationer, medens Personerne stydes til Side. Det er derfor ogsaa saaledes, at umyndige, juridiske Personer og overhovedet enhver, som kommer til at statte, har Valgret. Ud fra et saadant Grundprincip maatte man selvfølgelig komme til at give Kvinderne Valgret, og Konsekvensen er ogsaa dragen fuldt ud, idet endogsaa den gifte Kvinde har Valgret, naar hun har Særlige. Men hermed er man saa inde paa et helt andet System end det, man har her i Landet, og det er da ganske naturligt, at dette System i sine Enkeltheder kommer til at afvige fra, hvad der gælder i dansk Lovgivning. I England er Kvinders Valgret til kommunale Forsamlinger anerkendt fuldt ud, men hvis man vil tage andre Lande, hvor der er givet Kvinderne en saadan Valgret, vil man finde, at den er begrænset paa forskellig Maade, og navnlig er den i en Række Lande begrænset ved en Bestemmelse, der paa en Maade neutraliserer den, nemlig den, at Kvinder kun kunne udøve deres Valgret gennem en mandlig Fuldmægtig. Derved har man jo faaet en Regel, som vi i alt Fald her til Lands næppe kunde tænke paa at indføre, fordi det jo slet ikke er det, Kvinderne ville, naar de kæmpe for at opnaa Valgret i kommunal Henseende. Det er jo i det hele taget saaledes, at den Skikkelse, som den kommunale Repræsentation har faaet i forskellige Lande, er Resultatet af en historisk Udvikling, og derfor viser det sig ogsaa, at Forholdet er ordnet paa meget forskellig Maade i de forskellige Lande. Hos os har Udviklingen fra gammel Tid været denne, at man har forbeholdt Valgretten for Mændene, og i saa Henseende er der jo ingen Forstel mellem Valgretten til de politiske og til de kommunale Forsamlinger. Vi have her haft en fast Regel, hvorfra der i Tidens Løb ikke er gjort nogen Undtagelse. Nu er Spørgsmaalet dette, om man ved en Regel som den, der indeholdes i det foreliggende Forslag, kan komme til at give Kvinderne Valgret lige med Mændene. I den Henseende skal jeg tillade mig først at paapege, at de Regler, vi have om den kommunale Valgret, ere af en saadan Bestaelse, at de maa siges at være givne netop særlig med dette for Øje kun at skulle komme til Anvendelse paa Mændene. Men inden jeg gaar over hertil, skal jeg fremhæve den anden af de Betingelser, som vi have for Valgretten, nemlig dette, at vedkommende skal

have svaret Skat. Hvad man forlanger for Opnaaelsen af Valgret, er jo en økonomisk Selvstændighed og en personlig Selvstændighed, og med Hensyn til den økonomiske Selvstændighed har man nøjedes med dette Minimum, at den paagældende har svaret laveste Stattebidrag til Kommunen. At der ikke herved er givet stor Garanti for økonomisk Selvstændighed, følger af sig selv; men Forholdet bliver værre endnu, naar vi se hen til vor Stattelovgivning, saaledes som den er indrettet, idet den ganske sikkert aabner vid Udgang til, at vedkommende kan melde sig for at betale Skat efter sin egen fri Vilje. Saaledes er Forholdet i Kjøbenhavn med Hensyn til Indkomstskatten, det ligger i hele Systemet, idet enhver, som bruger Selvangivelse af sin Indtægt, skal sættes i Skat derefter, hvoraf ogsaa følger, at den, der opgiver at have den mindste Skatteindtægt, som kommer i Betragtning, uden videre bliver accepteret som Skatteyder. Der er saaledes aabnet en Udgang for enhver, der vil det, at blive Valger til den kommunale Repræsentation, selvfølgelig mod at betale det laveste Stattebidrag. Hvorledes Forholdet i saa Henseende er i Kjøbstadkommunerne eller Landkommunerne, kan være noget tvivlsomt, men jeg skal dog tro, at det maa opfattes saaledes, at naar nogen melder sig til Statteydelse i disse Kommuner, ville de vedkommende Vigningsmyndigheder, altsaa Vigningskommissionen i Kjøbstæderne og Sogneraadet paa Landet, være nødsagede til at medtage ham; i ethvert Tilfælde vil den paagældende ikke kunne afvise af Hensyn, der ligger uden for det, der bedrører Statteligningen. Hensyn kan saaledes tages til, at han endnu ikke har en saadan økonomisk Stilling, at han er i Stand til at udrede Skat, medens det vilde være uberettiget at afvise paagældende for derigennem at udelukke ham fra at opnaa Valgret. Faktisk vil derfor Forholdet blive det samme, nemlig at der i Kjøbstad- og Sognekommunerne er Udgang for enhver, der vil, til at opnaa kommunal Valgret derigennem, at vedkommende melder sig til at betale kommunal Skat. Jeg fremhæver dette, fordi man, naar man nærmere vil overveje den Reform, hvorom der her er Spørgsmaal, ikke kan slaa sig til Taals med, at det er saa faa Kvinder, der nu ere satte i Skat, at Reformerne ikke vilde faa vidt-rækkende Betydning. Forholdet er i Virkeligheden dette, at man derigennem aabner Kvinder i Almindelighed en Udgang til at blive valgberettigede, saafremt de yde et meget ringe Stattebeløb i Kjøbstæderne og paa Landet, og i Kjøbenhavn et Stattebeløb, der i alle Til-